

TEXT DE PARET

Sala 1A

L'obra de Rodney Graham també s'ha organitzat des del punt de vista de l'experimentalisme, i el 1976 l'artista produïa obres que, potser més que d'altres, capgiraven tota l'actitud liricopastoral...

Es tracta d'un intent d'apropar-se a la natura; però Graham ens demostra que *apropar-se a la natura* suposa envair-la, il·luminar-la amb esclats de llum, tecnològitzar-la.

Jeff Wall in: *Traditions and Counter-traditions in Vancouver Art*. Witte de With, Center for Contemporary Art (Rotterdam): *The Lectures*, 1990.

TEXT DE PARET

Sala 1B

L'objecte de Graham és una «cosa» literària que no és ben bé un llibre, però ho ha de semblar. La «cosa» que adopta aquesta aparença és una pura manifestació de repetició-compulsió; pura perquè no es fa visible a través d'un acte de creació literària, sinó per mitjà de la destrucció organitzada de la literatura. Aquesta destrucció no es du a terme escrivint un llibre, sinó enquadrant-ne un.

Per a Graham, el caràcter radical, o fins i tot revolucionari, de la literatura, tal com demostra Büchner, s'interpreta com una relació entre un procés d'escriptura absolutament problemàtic i l'automatisme mecànic de la producció moderna d'objectes.

Jeff Wall: *Into The Forest. Catalogue Rodney Graham.* Vancouver Art Gallery, 1988.

TEXT DE PARET

Sala 1C

Mentre d'altres lluiten contra la timidesa, Rodney és totalment lliure de disfressar-se i apropiar-se dels accessoris necessaris perquè la seva transformació sigui absoluta. Sembla com si en aquest moment de dissociació, entre la cessió de la producció a algú altre i l'acte de posar-se les disfresses i el maquillatge, Rodney hagi trobat una escletxa o un punt de ruptura en la forma habitual de procedir, i que és en aquesta escletxa que es produeix la seva màgia.

Carta de Tacita Dean a Rodney Graham. (8 d'octubre de 2009, Berlín) publicada al catàleg de l'exposició *Rodney Graham. A través del bosc*, 2010

TEXT DE PARET

Sala 1D

L'amateur

L'amateur (algú que es dedica a la pintura, la música i la ciència sense esperit competitiu ni ànim d'assolir-ne cap mestratge) renova el seu plaer (*amator*: aquell que estima una vegada i una altra); no és cap heroi (de la creació, de la representació); s'instal·la *voluntàriament* (a canvi de res) en el significant: en la substància immediatament definitiva de la música i de la pintura; la seva praxi, per regla general, no implica cap *rubato* (el robatori de l'objecte en benefici de l'atribut); és –serà, potser– l'artista antiburgès.

Roland Barthes par Roland Barthes. Éditions du Seil, Paris, 1975